

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

21. července 2011 \*

Ve věci C-506/08 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 14. listopadu 2008,

**Švédské království**, zastoupené K. Petkovskou a A. Falk, jako zmocněnkyněmi,

žalobce,

podporované

**Dánským královstvím**, zastoupeným B. Weis Fogh a V. Pasternak Jørgensen, jako zmocněnkyněmi,

**Nizozemským královstvím**, zastoupeným C. Wissels a J. Langerem, jako zmocněnci,

\* Jednací jazyk: angličtina

**Finskou republikou**, zastoupenou J. Heliskoskim, jako zmocněncem,

vedlejšími účastníky v řízení o kasačním opravném prostředku,

příčemž dalšími účastníky řízení jsou:

**MyTravel Group plc**, se sídlem v Rochdale (Spojené království),

žalobkyně v prvním stupni,

**Evropská komise**, zastoupená X. Lewisem, jakož i P. Costa de Oliveira a C. O'Reilly,  
jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

podporované

**Spolkovou republikou Německo**, zastoupenou M. Lummou a B. Kleinem, jako  
zmocněnci,

**Francouzskou republikou**, zastoupenou E. Belliard, jakož i G. de Berguesem a A. Adamem, jako zmocněnci,

**Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska**, zastoupeným E. Jenkinson a S. Ossowskim, jako zmocněnci,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano (zpravodaj), předseda senátu, A. Borg Barthet, M. Ilešič, M. Safjan a M. Berger, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,  
vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. října 2010,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 3. března 2011,

vydává tento

## **Rozsudek**

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Švédské království domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (nyní Tribunál Evropské unie) ze dne 9. září 2008, MyTravel v. Komise (T-403/05, Sb. rozh. s. II-2027, dále jen „napadený rozsudek“), jímž Tribunál zamítl žalobu podanou MyTravel Group plc (dále jen „MyTravel“) proti rozhodnutí Komise D(2005) 8461 ze dne 5. září 2005 (dále jen „první sporné rozhodnutí“) a rozhodnutí Komise D(2005) 9763 ze dne 12. října 2005 (dále jen la „druhé sporné rozhodnutí“), jimiž byla částečně zamítnuta žádost MyTravel o poskytnutí přístupu k některým přípravným dokumentům Komise v oblasti kontroly spojování podniků (dále jen společně „sporná rozhodnutí“).

## **Právní rámec**

- 2 Druhý, čtvrtý a jedenáctý bod odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03 s. 331) znějí takto:

„(2) Průhlednost umožňuje občanům blíže se účastnit rozhodovacího procesu a zaručuje, že správní orgány budou mít ve vztahu k občanům v demokratickém systému větší legitimitu, účinnost a odpovědnost. Průhlednost přispívá k posílení

zásad demokracie a dodržování základních práv, která jsou uvedena v článku 6 Smlouvy o EU a v Chartě [Listině] základních práv Evropské unie.

[...]

- (4) Účelem tohoto nařízení je v co nejvyšší míře posílit právo veřejnosti na přístup k dokumentům a stanovit obecné zásady a omezení tohoto přístupu podle čl. 255 odst. 2 Smlouvy o ES.

[...]

- (11) V zásadě by měly být veřejnosti přístupné všechny dokumenty orgánů. Je však třeba chránit některé veřejné a soukromé zájmy prostřednictvím výjimek. Orgány by měly mít právo chránit své vnitřní konzultace a porady tam, kde je to třeba k zabezpečení jejich způsobilosti provádět své úkoly. Při posuzování výjimek by měly orgány ve všech oblastech činnosti Unie brát v úvahu zásady právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů.“

3 Článek 1 zmíněného nařízení stanoví:

„Účelem tohoto nařízení je

- a) vymezit zásady, podmínky a omezení z důvodu veřejného nebo soukromého zájmu pro výkon práva na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (dále jen ‚orgány‘) uvedeného v článku 255 Smlouvy o ES tak, aby se zajistil co nejširší přístup k dokumentům,

b) vytvořit pravidla zajišťující co nejsnadnější výkon tohoto práva a

c) podporovat řádnou správní praxi při přístupu k dokumentům.“

4 Článek 2 odst. 1 a 3 téhož nařízení stanoví:

„1. Všichni občané Unie a všechny fyzické a právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v členském státě, mají právo na přístup k dokumentům orgánů, s výhradou zásad, podmínek a omezení vymezených v tomto nařízení.

[...]

3. Toto nařízení se vztahuje na všechny dokumenty, které má orgán v držení, to znamená na dokumenty, které vytvořil nebo obdržel a které má v držení, a to ve všech oblastech činnosti Evropské unie.“

5 Článek 4 odst. 2, 3 a 6 nařízení č. 1049/2001 stanoví:

„2. Neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění, odeprou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany

– [...]

- soudního řízení a právního poradenství,
- cílů inspekce, vyšetřování a auditu.

3. Přístup k dokumentu, který orgán vypracoval k vnitřnímu použití nebo který obdržel a který se vztahuje k záležitosti, v níž orgán ještě nerozhodl, se odepře, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.

Přístup k dokumentu, který obsahuje stanoviska pro vnitřní použití v rámci porad a předběžných konzultací uvnitř daného orgánu, se odepře i po přijetí rozhodnutí, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.

[...]

6. Pokud se některá z výjimek vztahuje pouze na části požadovaného dokumentu, zbývající části dokumentu se zpřístupní.“

6 Článek 7 odst. 2 zmíněného nařízení stanoví:

„V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti může žadatel do 15 [pracovních] dnů ode dne, kdy obdržel odpověď orgánu, podat potvrzující žádost, ve které orgán požádá, aby přezkoumal své stanovisko.“

## Skutečnosti předcházející sporu

- 7 Rozsudkem ze dne 6. června 2002, *Airtours v. Komise* (T-342/99, Recueil, s. II-2585) Tribunál zrušil rozhodnutí Komise 2000/276/ES ze dne 22. září 1999, kterým se prohlašuje spojení podniků za neslučitelné se společným trhem a Dohodou o EHP (věc IV/M.1524 – *Airtours v. First Choice*) (Úř. věst. 2000, L 93, s. 1, dále jen la „rozhodnutí *Airtours*“). Toto rozhodnutí se týkalo spojení britské cestovní kanceláře *Airtours plc.*, která se později přejmenovala na *MyTravel*, s jejím konkurentem *First Choice plc* (dále jen „*First Choice*“).
- 8 Komise poté zřídila pracovní skupinu složenou z úředníků Generálního ředitelství (GR) pro hospodářskou soutěž a právní služby za účelem přezkoumání, zda je účelné podat proti uvedenému rozsudku kasační opravný prostředek, a posouzení dopadů tohoto rozsudku na postupy uplatňované při kontrole spojování podniků nebo v jiných oblastech. Tato pracovní skupina sestavila zprávu (dále jen „zpráva“), která byla předložena členu Komise příslušnému pro otázky hospodářské soutěže dne 25. července 2002, tzn. před uplynutím lhůty pro podání kasačního opravného prostředku proti témuž rozsudku.
- 9 Dopisem ze dne 23. května 2005 požádala *MyTravel* na základě nařízení č. 1049/2001 o přístupu ke zprávě, k dokumentům souvisejícím s přípravou této zprávy (dále jen „pracovní dokumenty“), jakož i k dokumentům obsaženým ve spisu ohledně dotčeného spojení podniků, z nichž zpráva vycházela a které jsou v ní citovány (dále jen „ostatní vnitřní dokumenty“).
- 10 Vzhledem k počtu požadovaných dokumentů se *MyTravel* a Komise dohodly, že Komise pojedná zvlášť zprávu a pracovní dokumenty, a zvlášť ostatní vnitřní dokumenty.

- 11 Jelikož Komise původně odmítla, přinejmenším zčásti, přístup ke všem těmto dokumentům, a to dvěma dopisy ze dne 12. července a ze dne 1. srpna 2005, podala MyTravel dvě potvrzující žádosti podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, na které Komise reagovala přijetím sporných rozhodnutí.
- 12 Prvním sporným rozhodnutím Komise zejména odmítla poskytnout skupině MyTravel zprávu a pracovní dokumenty, jelikož měla za to, že jednak se na tyto dokumenty vztahuje přinejmenším jedna z výjimek z práva na přístup uvedených v čl. 4 odst. 2 druhé a třetí odrážce a čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení č. 1049/2001, které se týkají ochrany soudního řízení a právního poradenství, cílů inspekce, vyšetřování a auditu, jakož i rozhodovacího procesu, a jednak neexistuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění takovýchto dokumentů.
- 13 Druhým sporným rozhodnutím Komise rovněž odmítla zpřístupnit část ostatních vnitřních dokumentů. Měla totiž za to, že výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce a čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci zmíněného nařízení týkající se ochrany cílů inspekce, vyšetřování a auditu, jakož i rozhodovacího procesu se uplatní zejména
  - na sdělení generálního ředitele GŘ pro hospodářskou soutěž adresovaná členu Komise příslušnému pro otázky hospodářské soutěže (dále jen „sdělení členu Komise“);
  - na pět sdělení GŘ pro hospodářskou soutěž adresovaných dalším útvarům Komise, včetně právní služby, za účelem předložení návrhů aktů adresátům a požádání o jejich stanovisko k určitým návrhům (dále jen „sdělení ostatním útvarům“) a

- na sdělení jiných útvarů Komise reagující na výše uvedených pět sdělení GŘ pro hospodářskou soutěž, v nichž byl podán popis posouzení návrhů těmito útvary (dále jen „odpovědi jiných útvarů než právní služby“).
- 14 Co se týče pěti sdělení předložených právní službou v odpověď na pět výše uvedených sdělení GŘ pro hospodářskou soutěž (dále jen „odpovědi právní služby“), Komise se k odůvodnění odepření přístupu dovolávala čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001, ustanovení týkajícího se ochrany soudního řízení a právního poradenství.
- 15 Krom toho Komise odkázala na zvláštní postavení některých dokumentů, ohledně nichž nebyl udělen částečný nebo plný přístup. Jedná se zejména o zprávu úředníka pro slyšení, o sdělení GŘ pro hospodářskou soutěž adresované poradnímu výboru a sdělení ve spisu týkající se návštěvy sídla společnosti First Choice.
- 16 Konečně Komise zdůraznila, že MyTravel nepředložila žádný argument, který by byl s to prokázat převažující veřejný zájem odůvodňující, aby dokumenty tvořící předmět žádosti o přístup byly v každém případě zpřístupněny.

## Napadený rozsudek

- 17 MyTravel podala dne 15. listopadu 2005 proti sporným rozhodnutím žalobu na neplatnost.

- 18 Na podporu své žaloby se dovolávala řady žalobních důvodů směřujících k prokázání, že spornými rozhodnutími Komise nesprávně uplatnila čl. 4 odst. 2 druhou a třetí odrážku a čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec nařízení č. 1049/2001 týkající se výjimek z práva na přístup spojených s ochranou soudního řízení a právního poradenství, činnosti inspekce, vyšetřování a auditu, jakož i rozhodovacího procesu.

*K výjimce týkající se ochrany rozhodovacího procesu*

- 19 Tribunál nejprve ověřil, zda Komise ve sporných rozhodnutích správně uplatnila výjimku týkající se ochrany rozhodovacího procesu stanovenou v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení č. 1049/2001.
- 20 Co se týče zprávy, Tribunál poté, co v bodech 42 až 46 napadeného rozsudku konstatoval, že se jednalo o dokument, který mohl spadat do oblasti působnosti této výjimky a že se této výjimky bylo možno dovolávat „i poté, kdy bylo přijato rozhodnutí“, v bodě 47 téhož rozsudku připomněl, že Komise měla za to, že zpřístupnění zprávy by bylo bývalo s to vážně ohrozit její rozhodovací proces, vzhledem k tomu, že by bylo zpochybnilo svobodu názoru jejích autorů.
- 21 V tomto ohledu měl Tribunál v bodech 48 až 53 zmíněného rozsudku za to, že zpráva spadá do rámce čistě správních funkcí Komise. Zájem veřejnosti na získání dokumentu na základě zásady transparentnosti však nemá stejnou váhu, jde-li o dokument, jenž je součástí správního postupu, jako v případě, kdy se jedná o dokument týkající se postupu, v jehož rámci uvedený orgán Společenství vystupuje jako zákonodárce.

- 22 Při zpřístupnění zprávy by tudíž hrozilo zveřejnění stanoviska, případně i kritického, úředníků Komise, a umožnilo by srovnat obsah zprávy s konečnými rozhodnutími. Navíc by to mohlo vést autory zprávy k autocenzuře a k tomu, že by již nepředkládali stanoviska, která by mohla pro adresáta uvedené zprávy znamenat riziko. To by mohlo vážně ohrozit svobodu rozhodování Komise, jejíž členové musejí vykonávat svou funkci zcela nezávisle v obecném zájmu Unie. Komise by tak byla zbavena možnosti svobodného a úplného názoru vyžadovaného od jejích zaměstnanců a úředníků.
- 23 Tribunál v bodě 54 napadeného rozsudku rovněž uvedl, že takovéto riziko vážného ohrožení rozhodovacího procesu je důvodně předvídatelné, a ne čistě hypotetické. Zdá se totiž logické a pravděpodobné, že člen Komise pověřený problematikou hospodářské soutěže bude veden k tomu, aby již od svých spolupracovníků nevyžadoval písemné, případně i kritické, stanovisko, pokud by měly být zpřístupněny dokumenty, jako je ten, o který se jedná.
- 24 Co se týče pracovních dokumentů, Tribunál měl v bodě 59 napadeného rozsudku za to, že vzhledem k tomu, že zpráva je chráněna na základě čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001, dokumenty, které umožnily její vypracování a které obsahují přípravná posouzení nebo prozatímní závěry k vnitřnímu použití, spadají rovněž pod tuto výjimku.
- 25 Co se týče ostatních vnitřních dokumentů, tzn. sdělení komisaři, sdělení dalším útvarům a písemné odpovědi jiných útvarů než právní služby, Tribunál v bodech 94 až 100 napadeného rozsudku uvedl, že Komise správně tvrdila, že částečné nebo úplné zpřístupnění těchto různých dokumentů by snížilo způsobilost jejích útvarů vyjadřovat stanoviska a ohrozilo by vážně její rozhodovací proces v rámci kontroly spojování podniků.

- 26 Přípravné dokumenty totiž mohou uvádět názory, pochybnosti nebo názorové změny, které se – po skončení daného rozhodovacího procesu – již možná neobjeví v konečných verzích dotčených rozhodnutí. Krom toho by zpřístupnění zmíněných dokumentů znamenalo, že jejich autoři by v budoucnu zohledňovali možnost zpřístupnění natolik, že by to mohlo vést k jejich autocenzuře a k tomu, že by již nepředkládali stanoviska, která by mohla pro adresáta dotčeného dokumentu znamenat riziko.
- 27 Tribunál měl rovněž za to, že riziko vážného ohrožení rozhodovacího procesu bylo Komisí posouzeno individuálně a konkrétně, zejména když dospěla k závěru, že zpřístupnění dotčených dokumentů by mohlo narušit její posouzení podobných operací, ke kterým může dojít mezi dotčnými účastníky nebo v témže odvětví.
- 28 Konečně Tribunál v bodě 100 napadeného rozsudku rozhodl, že riziko vážného ohrožení rozhodovacího procesu v případě zpřístupnění těchto dokumentů bylo důvodně předvídatelné, a ne čistě hypotetické. Je totiž oprávněné předpokládat, že takové dokumenty by mohly být použity – ačkoliv nevyjadřují nutně konečné stanovisko Komise – k ovlivnění stanoviska útvárů při přezkumu podobných věcí týkajících se stejného odvětví činnosti nebo stejných hospodářských pojmů.
- 29 Ohledně zprávy úředníka pro slyšení měl Tribunál v bodech 104 až 106 napadeného rozsudku za to, že k ní Komise mohla odepřít přístup ze stejného důvodu jako k ostatním vnitřním dokumentům, vzhledem ke skutečnosti, že jelikož tato zpráva obsahuje názory úředníka pro slyšení na hmotněprávní a procesní aspekty dotčeného spojení podniků, její zpřístupnění by mohlo vážně ohrozit svobodu názoru tohoto úředníka. To by vážně ohrozilo rozhodovací proces Komise v oblasti spojování podniků, jelikož by se v budoucnu nemohla nadále opírat o svobodná a úplná nezávislá stanoviska úředníků pro slyšení.

- 30 Co se týče sdělení GŘ pro hospodářskou soutěž adresované poradnímu výboru, Tribunál měl za to, že jeho zpřístupnění by vážně ohrozilo rozhodovací proces Komise, vzhledem k tomu, že konzultace poradního výboru je rovněž součástí tohoto procesu v oblasti kontroly spojování podniků. I když je poradní výbor složen ze zástupců členských států, a odlišuje se tedy z tohoto důvodu od Komise, skutečnost, že Komise je povinná předložit tomuto poradnímu výboru vnitřní dokumenty, aby se tento výbor mohl vyjádřit v souladu s postupem, který vyžaduje jeho účast, umožňuje mít za to, že dotčené sdělení zůstává vnitřním dokumentem Komise.
- 31 Tribunál rovněž rozhodl, že zpřístupnění sdělení ve spisu týkající se návštěvy sídla společnosti First Choice by vážně ohrozilo rozhodovací proces Komise vzhledem ke skutečnosti, že tento dokument v některých částech vyjadřuje dojmy úředníka GŘ pro hospodářskou soutěž v průběhu návštěvy.
- 32 Tribunál se krom toho vyslovil k otázce, zda v projednávané věci převažující veřejný zájem ve smyslu čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce poslední věty nařízení č. 1049/2001 odůvodňuje, aby dotčené dokumenty byly v každém případě zpřístupněny. V tomto ohledu v bodě 61 napadeného rozsudku konstatoval, že MyTravel tvrdila, že „nutnost porozumět tomu, co se stalo a co učinila Komise, jakož i nutnost zajistit řádný výkon spravedlnosti“, představují převažující veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění dokumentů.
- 33 Tribunál měl v bodech 61 až 67 a v bodě 118 napadeného rozsudku v podstatě za to, že tyto argumenty neumožňují prokázat právně dostačujícím způsobem převažující veřejný zájem, který vyžaduje nařízení č. 1049/2001, ani ověřit, že po zvážení tohoto údajného převažujícího veřejného zájmu a zájmu zachovat důvěrnost dokumentů vůči veřejnosti na základě výjimek z práva na přístup měla Komise dojít k závěru, že tyto dokumenty musí být nicméně zpřístupněny. Tribunál rovněž uvedl, že soukromý zájem skupiny MyTravel mít k dispozici dotčené dokumenty, aby mohla lépe uplatnit

své argumenty v rámci žaloby na náhradu škody, kterou podala, za účelem odškodnění újmy, kterou utrpěla proto, že postup a posouzení Komise ve věci spojení, které tvořilo předmět rozhodnutí Airtours, nemohl být jakožto čistě soukromý zájem relevantní pro posouzení, jak byly navzájem vyváženy různé veřejné zájmy.

- 34 Tribunál dospěl tudíž k závěru, že se Komise nedopustila nesprávného právního posouzení, když měla za to, že zpřístupnění výše uvedených dokumentů by vážně ohrozilo její rozhodovací proces a že neexistoval převažující veřejný zájem, který by byl s to odůvodnit zpřístupnění těchto dokumentů navzdory takovému ohrožení.

*K výjimce týkající se ochrany právního poradenství*

- 35 Zadruhé Tribunál ověřil, zda Komise ve druhém sporném rozhodnutí správně uplatnila výjimku stanovenou v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001 na odpověď právní služby.
- 36 V tomto ohledu měl v bodech 124 až 126 napadeného rozsudku za to, že by při zpřístupnění těchto sdělení hrozilo, že budou veřejnosti poskytnuty informace o stavu vnitřních diskusí mezi GŘ pro hospodářskou soutěž a právní službou ohledně legality posouzení slučitelnosti operace, jež byla předmětem rozhodnutí Airtours, se společným trhem. Za takovýchto okolností by riziko ohrožení právního poradenství nebylo čistě hypotetické, jelikož zpřístupnění těchto stanovisek mohlo Komisi dostat do choulostivé situace, kdy by její právní služba musela hájit před soudem Unie stanovisko, které by se lišilo od stanoviska, jež uplatňovala interně. Takovéto riziko by však mohlo značně ovlivnit svobodu názoru právní služby a její možnost hájit před tímto

soudem, rovnocenně s ostatními zástupci jednotlivých účastníků soudního řízení, konečné stanovisko Komise.

- <sup>37</sup> Z týchž důvodů, jako jsou ty, jež byly dovolávány ohledně uplatnění výjimky týkající se ochrany rozhodovacího procesu, připomínaných v bodech 32 a 33 tohoto rozsudku, měl Tribunál v bodě 129 napadeného rozsudku za to, že žádný převažující veřejný zájem ve smyslu čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001 neodůvodňuje zpřístupnění zmíněných sdělení.

#### *K závěrům napadeného rozsudku*

- <sup>38</sup> Co se týče prvního sporného rozhodnutí, Tribunál v bodech 80 a 81 napadeného rozsudku nevyhověl žalobě MyTravel, co se týče části tohoto rozhodnutí zamítajícího přístup k jednomu z pracovních dokumentů, a sice k pracovnímu dokumentu 15, pouze na základě výjimky týkající se ochrany činnosti inspekce, vyšetřování a auditu podle čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001. Tato část napadeného rozsudku netvoří předmět tohoto kasačního opravného prostředku.
- <sup>39</sup> Ve zbývající části Tribunál jednak v bodě 79 napadeného rozsudku konstatoval, že se Komise prvním sporným rozhodnutím nedopustila nesprávného posouzení, když na základě čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce zmíněného nařízení odepřela přístup ke všem ostatním dokumentům, jejichž poskytnutí bylo od ní požadováno.

- 40 Dále v bodě 130 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že se Komise ani druhým sporným rozhodnutím nedopustila nesprávného posouzení, když uplatnila čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec nebo čl. 4 odst. 2 druhou odrážku nařízení č. 1049/2001 jako důvod pro odepření zpřístupnění různých vnitřních dokumentů nebo právních stanovisek, u nichž tyto výjimky uplatnila.
- 41 V důsledku toho měl Tribunál za to, že z důvodu hospodárnosti řízení není již třeba přezkoumávat ostatní výtky skupiny MyTravel směřující proti sporným rozhodnutím.
- 42 Co se zejména týče prvního sporného rozhodnutí, Tribunál nezkoumal žalobní důvody týkající se ostatních výjimek, jichž se Komise dovolávala k odepření přístupu k té či oné části zprávy nebo pracovních dokumentů, tzn. výjimek stanovených v čl. 4 odst. 2 druhé a třetí odrážce nařízení č. 1049/2001 a týkajících se ochrany soudního řízení či právního poradenství, popřípadě cílů činnosti inspekce, vyšetřování a auditu.
- 43 Co se týče druhého sporného rozhodnutí, Tribunál taktéž nepřistoupil k přezkumu žalobních důvodů ohledně výjimky týkající se ochrany cílů činnosti inspekce, vyšetřování a auditu, ve spojení s výjimkou týkající se ochrany rozhodovacího procesu, dovolávané Komisí k odmítnutí zpřístupnění určitých ostatních vnitřních dokumentů.
- 44 Vzhledem k těmto úvahám a poté, co zčásti zrušil první sporné rozhodnutí, Tribunál v bodě 2 výroku napadeného rozsudku žalobu ve zbývajících částech zamítl.

## Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

- 45 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 2. června 2009 bylo Dánskému království, Nizozemskému království, jakož i Finské republice, povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Švédského království, a Spolkové republice Německo, Francouzské republice a Spojenému království Velké Británie a Severního Irska bylo povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Komise.
- 46 Švédské království a Nizozemské království navrhuji, aby Soudní dvůr:
- zrušil bod 2 výroku napadeného rozsudku;
  - zrušil první sporné rozhodnutí, v souladu s návrhovým žádáním skupiny MyTravel před Tribunálem, v rozsahu, ve kterém se týká odepření přístupu ke zprávě a dalším pracovním dokumentům Komise;
  - zrušil druhé sporné rozhodnutí, v souladu s návrhovým žádáním skupiny MyTravel před Tribunálem, v rozsahu, ve kterém se týká odepření přístupu k ostatním vnitřním dokumentům Komise, a
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku.
- 47 Dánské království a Finská republika navrhuji, aby byl zrušen bod 2 výroku napadeného rozsudku, jakož i obě sporná rozhodnutí.

- 48 Komise, Spolková republika Německo, Francouzská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irska se domáhají zamítnutí kasačního opravného prostředku a uložení náhrady nákladů řízení Švédskému království.

### **Ke kasačnímu opravnému prostředku**

- 49 Ve svém kasačním opravném prostředku vznáší Švédské království podstatě tři důvody vycházející z porušení čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001, odst. 2 druhé odrážky téhož článku, jakož i závěrečné části odstavců 2 a 3 druhého pododstavce zmíněného článku 4.

*K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001*

### **Argumentace účastníků řízení**

- 50 Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku Švédské království, podporované Dánským královstvím, Nizozemským královstvím a Finskou republikou, uvádí, že Tribunál nesprávně vyložil výjimku týkající se ochrany rozhodovacího procesu, jelikož měl za to, že Komise může, aniž by provedla jakékoli konkrétní a individuální posouzení dotčených dokumentů, konstatovat, že jejich zpřístupnění by vážně ohrozilo rozhodovací proces tohoto orgánu.

- 51 Nejprve Švédské království připomíná, že podle bodu 66 rozsudku ze dne 18. prosince 2007, Švédsko v. Komise (C-64/05 P, Sb. rozh. s. I-11389), je jakoukoli výjimku ze zásady transparentnosti nutno vykládat striktně a její uplatnění vyžaduje přezkum obsahu konkrétně dotčeného dokumentu. Dále se zásada transparentnosti uplatní ohledně všech činností prováděných v Unii, aniž by se jakkoli rozlišovalo mezi správní nebo zákonodárnou povahou řízení, jehož se týká dokument dotčený žádostí o přístup. Konečně je předpoklad ve prospěch zpřístupnění silnější, jedná-li se, jako v projednávané věci, o uzavřené řízení. Jak totiž uvádí i Dánské království, orgány musí zohledňovat časovou posloupnost věci.
- 52 Podle Švédského království, jakož i tří členských států, které vystupují jako vedlejší účastníci na jeho podporu, judikatura, zejména rozsudek ze dne 1. července 2008, Švédsko a Turco v. Rada (C-39/05 P a C-52/05 P, Sb. rozh. s. I-4723), vyžaduje, že pokud orgán odepře přístup k dokumentu s odkazem na jednu z výjimek stanovených nařízením č. 1049/2001, musí zejména zkoumat, zda by zpřístupnění tohoto dokumentu konkrétně ohrozilo zájem chráněný dotčenou výjimkou. V projednávané věci, třebaže Komise do určité míry přistoupila k posouzení důvěrnosti požadovaných dokumentů, nebylo toto posouzení tak úplné, jak to vyžaduje zmíněné nařízení, vzhledem k tomu, že tento orgán vycházel při uplatnění výjimek z abstraktní úvahy týkající se svobody názoru úředníků, jakož i volné interní komunikace, a nikoli z obsahu dokumentů tvořících předmět žádosti o přístup.
- 53 Konkrétněji, co se týče zprávy, Švédské království především tvrdí, že i bez znalosti jejího obsahu je rozumné předpokládat, že obsahuje nejen důvěrné informace, ale i části, které nepředstavují citlivé prvky, jako například připomenutí rozhodnutí Airtours a výše uvedeného rozsudku Airtours v. Komise, anebo obecných prohlášení, která

mohou a musí být zpřístupněna, zejména na základě čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001, který stanoví možnost částečného přístupu.

54 Dále Švédské království vytýká Tribunálu, že přijal argument Komise, podle něhož úředníci nevyjadřují svobodně své názory, jsou-li zveřejňovány jejich písemnosti. Otázka, zda lze uplatnit jednu z výjimek stanovených v článku 4 nařízení č. 1049/2001, musí být ve skutečnosti rozhodnuta na základě obsahu zprávy, a nikoli prostřednictvím obecné úvahy týkající se svobody názoru jejích autorů a případné obavy spojené s důsledky zveřejnění. Finská republika v tomto ohledu uvádí, že jelikož čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 požaduje existenci rizika vážného ohrožení rozhodovacího procesu, požadavky na důkazní břemeno uložené orgánům jsou obzvláště vysoké.

55 Co se konečně týče rizika, že zpřístupnění názorů úředníků by tyto úředníky mohlo přimět k autocenzuře, Švédské království připomíná, že úředníci jsou povinni plnit povinnosti vyplývající z jejich funkce objektivně a nestranně, jakož i se zachováním své povinnosti loajality vůči Unii. Skutečnost, že veřejnost má právo nahlížet do činnosti orgánů, nemůže představovat přijatelný důvod pro neplnění těchto povinností. V každém případě musí úředníci orgánů vědět o tomto právu nahlížení, aniž by se mohli domnívat, že tato ochrana důvěrnosti dokumentů v držení Komise půjde nad rámec toho, co stanoví nařízení č. 1049/2001.

56 Co se týče pracovních dokumentů, Švédské království tvrdí, že úvahy Tribunálu, podle nichž může být přístup k těmto dokumentům odepřen vzhledem k tomu, že samotná zpráva je chráněna výjimkou podle čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001, jsou příliš obecné a nesprávně rozšiřují oblast působnosti dotčené výjimky.

- 57 Co se týče sdělení členu Komise, sdělení ostatním útvarům a odpovědi jiných útvarů než právní služby, má Švédské království za to, že Tribunál sledoval rovněž obecné a hypotetické úvahy, když vycházel z obavy, že bude bráněno svobodné komunikaci mezi jednotlivými útvary Komise.
- 58 Co se týče zprávy úředníka pro slyšení, zmíněný členský stát uvádí, že čl. 16 odst. 3 rozhodnutí Komise 2001/462/ES, ESUO ze dne 23. května 2001 o mandátu úředníků pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (Úř. věst. L 162, s. 21; Zvl. vyd. 08/02 s. 151) vyžaduje, aby tato zpráva byla zveřejněna současně s rozhodnutím Komise ve věci, ohledně níž byla tato zpráva vypracována. V důsledku toho by bylo až pochybné, kdyby zmíněná zpráva spadala do pojmu „stanoviska pro vnitřní použití“ ve smyslu čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001. Je sice pravdou, že v projednávané věci byla tato záležitost uzavřena v roce 1999, tzn. před přijetím zmíněného rozhodnutí. I kdyby zpráva mohla vzhledem k režimu použitelnému v roce 1999 využít výjimky týkající se tohoto pojmu, bylo by v každém případě nutno prokázat ještě skutečnou existenci důvěrnosti. T
- 59 Co se týče sdělení GŘ pro hospodářskou soutěž adresovaného poradnímu výboru, Švédské království zpochybňuje, že by se na něj mohl vztahovat rozhodovací proces Komise v oblasti kontroly spojování podniků, vzhledem k tomu, že tento výbor je na Komisi nezávislý, takže se dotčená výjimka vůbec nepoužije. Mimoto čl. 19 odst. 7 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03 s. 40) stanoví pro stanovisko poradního výboru pravidla obdobná těm, jimiž se řídí zpráva úředníka pro slyšení. Stejně tak podle čl. 19 odst. 7 nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 ze dne 21. prosince 1989 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 1990, L 257, s. 13 Zvl. vyd. 08/01 s. 31) mohl poradní výbor doporučit Komisi zveřejnění jejího stanoviska. Za těchto podmínek je podle názoru zmíněného členského státu nezbytné předtím, než lze označit sdělení adresované

poradnímu výboru ohledně jeho úkolu za citlivé, provést zevrubný přezkum obsahu tohoto sdělení.

- <sup>60</sup> Konečně Švédské království uvádí, že z napadeného rozsudku jasně nevyplývají okolnosti sdělení ve spisu týkající se návštěvy sídla společnosti First Choice. Pokud by se toto sdělení týkalo, jak tvrdí MyTravel, ústního vyjádření společnosti First Choice, není ani jisté, zda skutečně obsahuje stanovisko určené k vnitřní potřebě ve smyslu čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001. Je tudíž nutno vyjasnit, jaký je obsah zmíněného sdělení, aby bylo možno určit, zda se na něj uplatní výjimka stanovená v tomto ustanovení.
- <sup>61</sup> Komise, podporovaná Spolkovou republikou Německo, Francouzskou republikou a Spojeným královstvím, namítá, že kasační opravný prostředek Švédského království je zcela neopodstatněný, jelikož Tribunál nijak nenaznačil, že by analýza jednotlivých dokumentů byla neúčelná.
- <sup>62</sup> Zmínění účastníci řízení především zdůrazňují, že Švédské království nezpochybnilo tvrzení Tribunálu obsažené v bodě 49 napadeného rozsudku, podle něhož zájem veřejnosti na zpřístupnění dokumentu nemá stejnou váhu, pokud jde o dokument spadající do správního řízení, jehož předmětem je například právo hospodářské soutěže, jako pokud jde o dokument týkající se zákonodárného postupu. Rozdíl v nakládání mezi těmito dokumenty je však odůvodněný zejména vzhledem k přezkumu legality, jemuž jsou podrobovány správní akty.
- <sup>63</sup> Spojené království ostatně tvrdí, že přístup zastávaný Švédským královstvím je s to bránit uskutečnění cíle zákonodárce Unie, jímž je zachování interního „prostoru k úvahám“ orgánu v podobě, v níž vyplývá z přípravných prací nařízení č. 1049/2001.

- 64 Spolková republika Německo v tomto ohledu zdůrazňuje, že se zájmy chráněné nařízením č. 1049/2001 liší od zájmů účastníků správního řízení. Ochrana zájmů účastníků správního řízení je totiž zajišťována zvláštními akty, jako je nařízení Komise (ES) č. 802/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 133, s. 1), použitelné v projednávané věci. Krom toho Soudní dvůr již v bodě 22 svého usnesení ze dne 29. ledna 2009, *Donnici v. Parlament* (C-9/08), upřesnil, že záměr použít vnitřní dokumenty v rámci individuálního soudního řízení proti orgánu Unie, jak uvedla MyTravel, představuje indicii čistě soukromého zájmu.
- 65 Dále Komise a členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci řízení na podporu jejích návrhových žádání, uvádějí, že ve sporných rozhodnutích Komise konkrétně přezkoumala každý z dokumentů, k nimž byl požadován přístup, což je ostatně potvrzeno skutečností, že některé z nich zpřístupnila. Spolková republika Německo v tomto ohledu dodává, že poměr mezi stupněm významu odůvodnění odepření přístupu a projednávanou věcí závisí přímo na konkrétní situaci, o níž se jedná. Co se týče věcí v oblasti hospodářské soutěže, byly využity názorové rozdíly vzniklé mezi jednotlivými útvary v průběhu správního řízení, které jsou konkretizovány ve vnitřních stanoviscích právní služby nebo jiných útvarů Komise. Komisi tedy hrozí, že v budoucích správních nebo soudních řízeních bude konfrontována s dřívějšími odchylnými interními stanovisky.
- 66 Konečně má Komise za to, že argument Švédského království, podle něhož je úředník povinen vykonávat funkce, jež jsou mu svěřeny, nestranně a objektivně, je v projednávané věci irelevantní.
- 67 Co se týče různých dotčených dokumentů, má Komise za to, že argumenty Švédského království, podle nichž je rozumné se domnívat, že zpráva, aniž by bylo nutné se s ní seznámit, obsahuje části, které nemají citlivou povahu, a které tudíž mohou být

zpřístupněny, nejsou odůvodněné. V každém případě nelze uvažovat o poskytnutí částečného přístupu, nelze-li určitou část oddělit od ostatních částí.

<sup>68</sup> Co se týče pracovních dokumentů, Komise tvrdí, že k nim odmítla přístup po konkrétním přezkumu týkajícím se každého z nich. Tyto dokumenty byly totiž vytvořeny s cílem vypracování zprávy a často jsou v ní doslovně reprodukovány. V důsledku toho nemohly být zpřístupněny z týchž důvodů, které byly uváděny ohledně samotné zprávy.

<sup>69</sup> Co se týče zprávy úředníka pro slyšení, Komise uvádí, že v průběhu šetření ohledně spojování podniků vypracoval úředník pro slyšení dvě zprávy, tj. průběžnou zprávu, která je čistě interní, a závěrečnou zprávu, která je určena pro zveřejnění v souladu s čl. 16 odst. 3 rozhodnutí 2001/462. Zprávou, o kterou se jedná projednávané věci, však byla průběžná zpráva vypracovaná pro člena Komise pověřeného otázkami hospodářské soutěže. Tribunál v bodech 104 až 106 napadeného rozsudku uvedl důvody, proč tato zpráva nesmí být zpřístupněna. Komise v každém případě upřesňuje, že režim existující před zmíněným rozhodnutím, který je *ratione temporis* použitelný v projednávané věci, nestanovil zveřejnění zprávy úředníka pro slyšení.

<sup>70</sup> Co se týče interního sdělení GR pro hospodářskou soutěž adresovaného poradnímu výboru, mají Komise a Spojené království za to, že okolnost, že je stanovisko zmíněného výboru veřejné, není v projednávané věci relevantní. Dotčené sdělení, v němž generální ředitelství shrnuje svůj návrh rozhodnutí, má totiž naprosto jiný obsah než naposled uvedené stanovisko, a tudíž musí být považováno za interní dokument.

- 71 Konečně Komise uvádí, že sdělení ve spisu týkající se návštěvy sídla společnosti First Choice je odrazem dojmů, jichž nabyli úředníci GR pro hospodářskou soutěž v průběhu návštěvy. Poskytnutí dalších podrobností o obsahu tohoto dokumentu by však vedlo k tomu, že by dotčená výjimka byla zbavena svého užitečného účinku.

## Závěry Soudního dvora

- 72 Úvodem je třeba připomenout, že nařízení č. 1049/2001 je podle prvního bodu svého odůvodnění v souladu s vůlí vyjádřenou v čl. 1 druhém pododstavci EU, vloženém Amsterodamskou smlouvou, zahájit novou etapu v procesu vytváření stále užšího svazku mezi národy Evropy, v němž jsou rozhodnutí přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanům. Jak se připomíná v druhém bodě odůvodnění uvedeného nařízení, právo na přístup veřejnosti k dokumentům orgánů souvisí s demokratickou povahou těchto orgánů (výše uvedený rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, bod 34, jakož i rozsudek ze dne 21. září 2010, Švédsko a další v. API a Komise, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Sb. rozh. s. I-8533, bod 68).
- 73 Proto je účelem nařízení č. 1049/2001, jak uvádí jeho čtvrtý bod odůvodnění a jeho článek 1, v co nejvyšší míře posílit právo veřejnosti na přístup k dokumentům orgánů (výše uvedený rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, bod 33, rozsudek ze dne 29. června 2010, Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Sb. rozh. s. I-5885, bod 51, jakož i výše uvedený rozsudek Švédsko a další v. API a Komise, bod 69).
- 74 Je sice pravda, že toto právo i nadále podléhá některým omezením vycházejícím z důvodů veřejného či soukromého zájmu. Konkrétněji řečeno, uvedené nařízení v souladu s jedenáctým bodem svého odůvodnění v článku 4 stanoví, že orgány odeprou

přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení jednoho ze zájmů chráněných tímto článkem (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 1. února 2007, *Sison v. Rada*, C-266/05 P, Sb. rozh. s. I-1233, bod 62, jakož i výše uvedený rozsudek *Švédsko a další v. API a Komise*, body 70 a 71).

<sup>75</sup> Avšak vzhledem k tomu, že se uvedené výjimky odchylují od zásady co nejširšího zpřístupnění dokumentů veřejnosti, musí být vykládány a použity restriktivně (výše uvedené rozsudky *Sison v. Rada*, bod 63; *Švédsko a Turco v. Rada*, bod 36, jakož i *Švédsko a další v. API a Komise*, bod 73).

<sup>76</sup> Pokud dotyčný orgán rozhodne o odepření přístupu k dokumentu, je tedy v zásadě povinen vysvětlit, jak by mohl přístup k tomuto dokumentu konkrétně a skutečně ohrozit zájem chráněný výjimkou stanovenou v článku 4 nařízení č. 1049/2001, na kterou se tento orgán odvolává (výše uvedený rozsudek *Švédsko a další v. API a Komise*, bod 72 a citovaná judikatura). Kromě toho musí být riziko takového ohrožení důvodně předvídatelné, a ne čistě hypotetické (výše uvedený rozsudek *Švédsko a Turco v. Rada*, bod 43).

<sup>77</sup> Co se týče výjimky sloužící ochraně rozhodovacího procesu stanovené v čl. 4 odst. 3 nařízení č. 1049/2001, je třeba ověřit, jak uvádějí Dánské království a Švédské království, zda se dokumenty, na něž se vztahuje toto ustanovení, týkají správního řízení, které již bylo uzavřeno a je relevantní pro konkrétní uplatnění dotčené výjimky. Na rozdíl od skutečností dotčených ve věci, v níž byl vydán výše uvedený rozsudek *Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau* (bod 18) zmíněný Švédským královstvím na jednání, a jak vyplývá z bodu 9 tohoto rozsudku, však *MyTravel* podala svou žádost o přístup k dokumentům týkajícím se řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí *Airtours*, dne

23. května 2005, tzn. v okamžiku, kdy toto rozhodnutí s datem 22. září 1999 bylo již nejen vydáno, ale i zrušeno výše uvedeným rozsudkem Tribunálu Airtours v. Komise, ohledně něhož krom toho uplynula lhůta k podání kasačního opravného prostředku.

78 V tomto ohledu je třeba uvést, že zmíněný čl. 4 odst. 3 jasně rozlišuje, zda řízení bylo či nebylo ukončeno. Jednak podle prvního pododstavce tohoto ustanovení spadají do oblasti působnosti výjimky týkající se ochrany rozhodovacího procesu všechny dokumenty vypracované orgánem pro jeho interní použití nebo dokumenty, které orgán obdržel, a které se týkají otázky, ohledně níž ještě nevydal rozhodnutí. Dále druhý pododstavec téhož ustanovení stanoví, že poté, co bylo rozhodnutí přijato, se dotčená výjimka týká výlučně dokumentů obsahujících stanoviska pro vnitřní použití v rámci rozhodovacího procesu a předběžných konzultací v dotčeném orgánu.

79 Jedná se tudíž pouze o část dokumentů pro interní použití, a sice těch, které obsahují stanoviska pro interní použití v rámci rozhodovacího procesu a předběžných konzultací v dotčeném orgánu, ohledně nichž druhý pododstavec zmíněného odstavce 3 umožňuje vydat zamítavé rozhodnutí i poté, co bylo rozhodnutí přijato, pokud by jejich zpřístupnění vážně ohrozilo rozhodovací proces tohoto orgánu.

80 Z toho plyne, že zákonodárce Unie měl za to, že jakmile je rozhodnutí přijato, jsou požadavky na ochranu rozhodovacího procesu méně naléhavé, takže zpřístupnění všech dokumentů, kromě těch, jež jsou zmiňovány v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení č. 1049/2001, nemůže nikdy ohrozit zmíněný proces a že nelze odepřít přístup k uvedenému dokumentu, i kdyby jeho zpřístupnění vážně ohrozilo tento proces, kdyby k němu došlo před přijetím dotčeného rozhodnutí.

81 Je sice pravda, jak v podstatě uvedl Tribunál v bodě 45 napadeného rozsudku, že pouhá možnost poukázat na zmíněnou výjimku k odepření přístupu k dokumentům obsahujícím stanoviska pro vnitřní použití v rámci rozhodovacího procesu a předběžných konzultací uvnitř dotčeného orgánu není nikterak dotčena okolností, že rozhodnutí bylo již přijato. To však neznamená, že posouzení, které musí dotčený orgán provést k zjištění, zda zpřístupnění jednoho z těchto dokumentů je či není s to vážně ohrozit jeho rozhodovací proces, nesmí zohlednit okolnost, že správní řízení, kterého se týkají tyto dokumenty, již bylo uzavřeno.

82 Důvody dovolávané orgánem, které mohou odůvodnit odepření přístupu k takovému dokumentu, o jehož zpřístupnění bylo požádáno před uzavřením správního řízení, mohou totiž být nedostatečné pro odepření přístupu k témuž dokumentu po přijetí rozhodnutí, aniž by tento orgán vyložil konkrétní důvody, proč má za to, že uzavření řízení nevylučuje, že odepření přístupu je i nadále důvodné s ohledem na riziko vážného ohrožení jeho rozhodovacího procesu (obdobně s čl. 4 odst. 2 druhou odrážkou nařízení č. 1049/2001 viz výše uvedený rozsudek Švédsko a další v. API a Komise, body 132 až 134).

83 První důvod dovolávaný Švédským královstvím na podporu jeho kasačního opravného prostředku je tedy třeba zkoumat ve světle právě těchto zásad.

84 Za tímto účelem je třeba ověřit, zda Tribunál správně uplatnil čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec nařízení č. 1049/2001 ohledně každého z dokumentů, k nimž byl skupině MyTravel odepřen přístup spornými rozhodnutími vydanými na základě tohoto ustanovení.

- 85 Co se týče zprávy, je třeba zkoumat otázku, zda Tribunál v bodě 55 napadeného rozsudku správně dospěl k závěru, že by zpřístupnění celé zprávy vážně ohrozilo rozhodovací proces Komise.
- 86 V tomto ohledu měl Tribunál v bodě 49 napadeného rozsudku především za to, že zájem veřejnosti na získání dokumentu na základě zásady transparentnosti nemá stejnou váhu, jde-li o dokument, jenž je součástí správního postupu, jehož cílem je uplatnění pravidel, kterými se řídí kontrola spojování podniků, nebo práva hospodářské soutěže obecně, jako v případě, kdy se jedná o dokument týkající se postupu, v jehož rámci uvedený orgán Společenství vystupuje jako zákonodárce. Poté měl v bodech 50 až 52 zmíněného rozsudku za to, že za takovýchto okolností by zpřístupnění dokumentu, jakým je zpráva, veřejnosti, ohrozilo možnost Komise mít k dispozici svobodný a úplný názor svých útvarů, vzhledem k tomu, že by vedlo autory tohoto dokumentu k uplatnění autocenzury. Konečně povinnost zpřístupnit takovéto dokumenty by vedla člena Komise pověřeného problematikou hospodářské soutěže, aby již od svých spolupracovníků nevyžadoval písemné, případně i kritické, stanovisko k otázkám, které patří do jeho pravomoci nebo pravomoci Komise, což by značně poškodilo účinnost vnitřního rozhodovacího procesu tohoto orgánu.
- 87 Je však třeba zaprvé uvést, že jak již upřesnil Soudní dvůr, správní činnost Komise vpravdě nevyžaduje natolik rozsáhlý přístup k dokumentům, jako je dokument týkající se legislativní činnosti orgánu Unie (viz výše uvedené rozsudky Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau, bod 60, jakož i Švédsko a další v. API a Komise, bod 77).
- 88 To však v žádném případě neznamena, jak správně uvádějí Švédské království, Nizozemské království a Finská republika, že takováto činnost nespadá do oblasti působnosti nařízení č. 1049/2001. V tomto ohledu totiž postačí připomenout, že čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení upřesňuje, že se totéž nařízení uplatní na všechny dokumenty v držení orgánu, tzn. ty, které vytvořila nebo obdržela, a které má v držení, ve všech oblastech činnosti Unie.

- 89 Zadruhé nejsou ostatní úvahy zmíněné v bodě 86 tohoto rozsudku a přijaté Tribunálem jako dostatečné k odůvodnění zamítnutí žádosti MyTravel o přístup Komisí nikterak podpořeny zevrubnými důkazy týkajícími se konkrétního obsahu zprávy, umožňujícími pochopit důvody, proč by její zpřístupnění mohlo vážně ohrozit rozhodovací proces Komise, třebaže řízení, kterého se tento dokument týká, bylo již uzavřeno. Jinými slovy měl Tribunál od Komise požadovat, aby v souladu se zásadami vyjádřenými zejména v bodech 81 a 82 tohoto rozsudku uvedla konkrétní důvody, proč měla za to, že uzavření správního řízení nevylučovalo, že odepření přístupu ke zprávě zůstane odůvodněno s ohledem na riziko vážného ohrožení zmíněného rozhodovacího procesu.
- 90 Z toho plyne, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Komise mohla za takovýchto okolností odepřít přístup k celé zprávě.
- 91 Co se týče ostatních dokumentů, je třeba úvodem zkoumat argumenty dovolávané Švédským královstvím ke zpochybnění tvrzení, že zpráva úředníka pro slyšení, sdělení GR pro hospodářskou soutěž adresované poradnímu výboru a sdělení ve spisu týkající se návštěvy sídla společnosti First Choice mohou být považovány, oproti posouzení Tribunálu obsaženému v bodech 105, 111 a 116 napadeného rozsudku, za dokumenty obsahující stanoviska pro vnitřní použití v rámci porad a předběžných konzultací uvnitř dotčeného orgánu ve smyslu čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001.
- 92 Co se týče nejprve zprávy úředníka pro slyšení, je však nutno konstatovat, že i když Švédské království chová pochybnosti ohledně možnosti uplatnit dotčenou výjimku na takovouto zprávu, která podléhá úpravě stanovené rozhodnutím 2001/462, samo uznává, že vzhledem k režimu uplatnitelnému v roce 1999 na zprávu úředníka pro

slyšení, jejíž zpřístupnění MyTravel požadovala, spadá tato zpráva do oblasti působnosti zmíněného čl. 4 odst. 3 třetího pododstavce.

- 93 Co se dále týče sdělení GŘ pro hospodářskou soutěž adresovaného poradnímu výboru, je zjevné, že na rozdíl od toho, co tvrdí Švédské království, okolnost, že dokument může být zveřejněn, sama o sobě nevylučuje, aby se na týž dokument mohla vztahovat dotčená výjimka. Ze znění čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001 totiž vyplývá, že se toto ustanovení použije na veškeré dokumenty obsahující stanoviska pro vnitřní použití v rámci předběžných porad a konzultací uvnitř orgánu. Jak přitom uvedl Tribunál v bodě 111 napadeného rozsudku, aniž by mu v tomto bodě odporovalo Švédské království nebo členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci řízení na podporu návrhových žádání Švédského království, právě skutečnost, že Komise byla na základě článku 19 nařízení č. 4064/89 povinna předložit tomuto poradnímu výboru vnitřní dokumenty, aby se uvedený výbor mohl vyjádřit v souladu s postupem, který vyžaduje jeho účast, umožňuje mít za to, že dotčený dokument je vnitřním dokumentem Komise pro účely použití zmíněného ustanovení.
- 94 Co se konečně týče sdělení ve spisu týkající se návštěvy sídla společnosti First Choice, je třeba uvést, že Švédské království netvrdí, že Tribunál zkreslil skutečnosti, když v bodě 116 napadeného rozsudku konstatoval, že tento dokument obsahuje vnitřní úvahy GŘ pro hospodářskou soutěž v souvislosti s šetřením v rozsahu, v němž tento dokument v některých částech vyjadřuje dojmy úředníků tohoto generálního ředitelství v průběhu návštěvy, a nikoli, jak tvrdila MyTravel v řízení v prvním stupni, ústní vyjádření společnosti First Choice. Za uvedených podmínek nelze toto posouzení skutečností provedené Tribunálem zpochybnit ve stádiu kasačního opravného prostředku.
- 95 Z toho plyne, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že zpráva úředníka pro slyšení, sdělení GŘ pro hospodářskou soutěž adresované poradnímu výboru a sdělení ve spisu týkající se návštěvy sídla společnosti First

Choice představují dokumenty obsahující stanoviska pro vnitřní použití v rámci porad a konzultací uvnitř Komise ve smyslu čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001.

<sup>96</sup> Švédské království nicméně tvrdí, že Tribunál porušil čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec nařízení č. 1049/2001, když v bodech 59, 94, 104, 111 a 115 napadeného rozsudku dospěl v podstatě k závěru, že zpřístupnění tří dokumentů zmíněných v bodě 91 tohoto rozsudku, pracovních dokumentů a sdělení členu Komise, sdělení ostatním útvarům a odpovědi jiných útvarů než právní služby by vážně ohrozilo rozhodovací proces Komise.

<sup>97</sup> Je však třeba nejprve konstatovat, že co se týče zprávy úředníka pro slyšení, sdělení GŘ pro hospodářskou soutěž adresované poradnímu výboru a sdělení ve spisu týkající se návštěvy sídla společnosti First Choice, Tribunál v bodech 106, 111 a 116 napadeného rozsudku založil legalitu zamítnutí žádosti MyTravel o zpřístupnění Komisí pouze na úvahách týkajících se dopadu, který by takovéto zpřístupnění mohlo mít na svobodu názoru úředníka pro slyšení, povahy dotčených dokumentů jakožto interních dokumentů a okolnosti, že se v těchto dokumentech odrazily dojmy úředníků Komise.

<sup>98</sup> Je však třeba konstatovat, že oproti požadavkům připomenutým v bodech 81 a 82 tohoto rozsudku Tribunál nikterak neověřil, zda Komise uvedla konkrétní důvody, proč tyto úvahy umožňují dospět k závěru, že zpřístupnění těchto naposled zmíněných dokumentů by vážně ohrozilo rozhodovací proces tohoto orgánu, třebaže správní řízení, jehož se týkaly tyto dokumenty, bylo ukončeno.

- 99 Co se dále týče pracovních dokumentů, měl Tribunál v bodě 59 napadeného rozsudku za to, že tyto dokumenty umožnily vypracování zprávy a obsahovaly přípravná posouzení nebo prozatímní závěry pro vnitřní potřebu, a tudíž se na ně vztahovala dotčená výjimka.
- 100 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že vzhledem ke skutečnosti, že jak bylo rozhodnuto v bodě 89 tohoto rozsudku, úvahy, které vedly Tribunál k závěru, že přístup ke zprávě mohl být odepřen, nebyly dostatečné, se Tribunál ani nemohl domnívat, pouze na základě okolnosti, že zmíněné pracovní dokumenty umožnily realizaci zprávy, že jejich zpřístupnění by vážně ohrozilo rozhodovací proces Komise, a že tudíž tyto dokumenty neměly být zpřístupněny.
- 101 Co se konečně týče sdělení členu Komise, sdělení ostatním útvarům a odpovědí jiných útvarů než právní služby, měl Tribunál v bodech 98 a 99 napadeného rozsudku naopak za to, že Komise vysvětlila, že zamítnutí žádosti o zpřístupnění těchto dokumentů bylo odůvodněné i po přijetí druhého sporného rozhodnutí, vzhledem k tomu, že takovéto zpřístupnění by mohlo narušit její posouzení podobných operací, ke kterým může dojít mezi dotčnými účastníky nebo v témže odvětví, nebo „věcí souvisejících s konceptem společného dominantního postavení“. Krom toho Komise rovněž odkázala konkrétně na věc EMI/Time Warner, v souvislosti s níž zamítla žádost o přístup k oznámení námitek podanou na základě nařízení č. 1049/2001, aby chránila rozhodování svých útvarů ve věci BMG/Sony, která se týkala téhož odvětví.
- 102 Je však třeba konstatovat, že jak uvedla generální advokátka v bodech 78 až 84 svého stanoviska, takovéto argumenty nejsou ničím podpořeny. Zejména Komise neposkytla, jak je požadováno judikaturou zmíněnou v bodě 76 tohoto rozsudku, žádný důkaz umožňující mít za to, že přístup ke zmíněným dokumentům by měl konkrétní dopad

na jiná zvláštní správní řízení. Ostatně i za předpokladu, že by Komise v ojedinělé věci správně zamítla žádost o přístup k oznámení námitek k ochraně porad jejích útvarů v jiné věci, která se týkala téhož odvětví, nijak by to neprokázalo, že veškeré odepření přístupu k dokumentům na základě výjimky je jako takové odůvodněné.

- <sup>103</sup> Z předchozího vyplývá, že prvnímu důvodu, který uplatnilo Švédské království na podporu svého kasačního opravného prostředku, je třeba vyhovět.

*K druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení čl. 4 odst. 2 druhé odrážky nařízení č. 1049/2001*

#### Argumentace účastníků řízení

- <sup>104</sup> Svým druhým důvodem kasačního opravného prostředku Švédské království podporované Dánským královstvím, Nizozemským královstvím a Finskou republikou uplatňuje, že Tribunál porušil čl. 4 odst. 2 druhou odrážku nařízení č. 1049/2001, když bez ohledu na judikaturu vyplývající z výše uvedeného rozsudku Švédsko a Turco v. Rada rozhodl, že Komise správně odepřela přístup k odpovědím právní služby na základě výjimky týkající se ochrany právního poradenství, aniž by předem provedla přezkum obsahu těchto sdělení.

- 105 Okolnost, že by legalita rozhodnutí mohla být zpochybněna zpřístupněním dokumentu, není totiž důvodem pro to, aby tento dokument nebyl zpřístupněn. Ve skutečnosti může pochybnosti o legitimitě rozhodovacího procesu orgánů vyvolat spíše nedostatek informací. Tomuto riziku by však bylo zamezeno, kdyby Komise ve svém rozhodnutí jasně uvedla důvody, které ji vedly k tomu, že zvolila řešení, ohledně něhož právní služba vydala nepříznivý posudek. Krom toho tvrzení, podle něhož by zpřístupnění mohlo v budoucnu vést právní službu ke zdrženlivosti a opatrnosti, je neopodstatněné. Konečně argument, podle něž by bylo pro právní službu obtížné hájit před soudem Unie názor odlišný od jejího vlastního stanoviska, je příliš obecný k prokázání existence rizika ohrožení zájmu chráněného zmíněným ustanovením.
- 106 Komise podporovaná Spolkovou republikou Německo, Francouzskou republikou a Spojeným královstvím má za to, že úvahy Tribunálu jsou v souladu s judikaturou vyplývající z výše uvedeného rozsudku Švédsko a Turco v. Rada.
- 107 Dokument dotčený ve věci, v níž byl vydán zmíněný rozsudek, se totiž týkal zákonodárného postupu, zatímco v projednávané věci odpovědi právní služby pojednávaly o řízení správní povahy. Tribunál přitom v bodech 123 až 127 napadeného rozsudku podrobně vyložil, že riziko ohrožení ochrany právního poradenství způsobené zpřístupněním těchto sdělení je konkrétní a že souvisí s okolností, že pokud by kolegium členů Komise nejednalo v souladu s posudkem právní služby a přijalo rozhodnutí, jež by se lišilo od toho, co měla na mysli právní služba, zpřístupnění tohoto posudku by oslabilo přínos, jež mohla Komise získat z tohoto posudku.
- 108 Spolková republika Německo dodává, že Soudní dvůr již v bodě 18 svého výše uvedeného usnesení *Donnici v.* Parlament rozhodl, že v souvislosti se soudním řízením by mohla být porušena zásada spravedlivého procesu, kdyby byla například právní služba nucena v případě divergence mezi posudkem, který vydala, a rozhodnutím,

které bylo nakonec přijato, hájit na jednání stanovisko odporující tomu, co předtím ona sama uváděla.

## Závěry Soudního dvora

- <sup>109</sup> Aby bylo možno odpovědět na druhý důvod kasačního opravného prostředku, je nejprve nutno připomenout, že jak bylo upřesněno v bodech 87 a 88 tohoto rozsudku, a na rozdíl od toho, co podle všeho navrhuje zejména Komise, se správní činnost nijak nevymyká z oblasti působnosti nařízení č. 1049/2001.
- <sup>110</sup> Krom toho je rovněž třeba uvést, jak bylo připomenuto v bodě 76 tohoto rozsudku, že pokud se dotýčný orgán rozhodne odepřít přístup k dokumentu, o jehož zpřístupnění byl požádán, je v zásadě povinen vyložit, jakým způsobem by přístup k tomuto dokumentu mohl konkrétně a skutečně ohrozit zájem chráněný výjimkou stanovenou v článku 4 nařízení č. 1049/2001, jíž se dovolává tento orgán.
- <sup>111</sup> Pokud jde v projednávané věci o výjimku týkající se ochrany právního poradenství stanovenou v čl. 4 odst. 2 druhé odrážce zmíněného nařízení, je třeba ověřit, jak požadují Švédské království a ostatní členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci na podporu jeho návrhových žádání, zda byly úvahy přijaté Tribunálem skutečně dostatečné k tomu, aby bylo možné dospět k závěru, že Komise právem odepřela přístup k odpovědím právní služby.

- 112 Za tímto účelem je třeba připomenout, že Tribunál měl zaprvé v bodě 124 napadeného rozsudku za to, že při zpřístupnění zmíněných sdělení hrozilo, že budou veřejnosti poskytnuty informace o stavu vnitřních diskusí mezi GŘ pro hospodářskou soutěž a právní službou ohledně legality posouzení, zda byla operace vedoucí k rozhodnutí Airtours slučitelná se společným trhem, což by samo o sobě mohlo zpochybnit rozhodnutí týkající se stejných účastníků nebo rozhodnutí ve stejném odvětví. Zadruhé měl Tribunál v bodě 125 zmíněného rozsudku za to, že vyhovění žádosti o zpřístupnění dotčených sdělení by mohlo vést právní službu v budoucnu ke zdrženlivosti a opatrnosti při formulování takových písemností, aby neovlivnila rozhodovací způsobilost Komise v oblastech, v nichž plní své správní funkce. Zatřetí Tribunál v bodě 126 téhož rozsudku uvedl, že zpřístupnění těchto sdělení by mohlo uvést Komisi do choulostivé situace, v níž by její právní služba musela před Tribunálem hájit stanovisko, které by se lišilo od stanoviska, jež uplatňovala interně v rámci své role poradce útvarů pověřených spisem, kterou zastávala v průběhu správního řízení.
- 113 Co se týče zaprvé obavy, že zpřístupnění stanoviska právní služby Komise týkajícího se návrhu rozhodnutí může vnést pochybnosti o legalitě konečného rozhodnutí, je však třeba uvést, že jak správně uvedlo Švédské království, právě transparentnost v tomto ohledu, tím, že umožňuje, aby bylo otevřeně diskutováno několik náhledů, přispívá k tomu, aby orgány získaly větší legitimitu v očích občanů Unie a aby vzrostla důvěra těchto občanů. Ve skutečnosti je to spíše nedostatek informací a diskuse, které mohou vyvolat u občanů pochybnosti nejen pokud jde o legalitu jednotlivého aktu, nýbrž také pokud jde o legitimitu celého rozhodovacího procesu (výše uvedený rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, bod 59).
- 114 Mimoto riziko, že mohou u občanů Unie vyvstat pochybnosti, co se týče legality aktu přijatého orgánem z toho důvodu, že jeho právní služba vydala ohledně tohoto aktu nepříznivé stanovisko, se v naprosté většině případů nenaplní, pokud bude

odůvodnění uvedeného aktu posíleno zdůrazněním důvodů, proč tomuto nepříznivému stanovisku nebylo vyhověno (výše uvedený rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, bod 60).

- 115 Co se dále týče argumentu, podle něž by měla právní služba prokázat zdrženlivost a opatrnost, postačí konstatovat, že Tribunál, aniž by jakkoli ověřil, zda byl tento argument potvrzován konkrétními a zevrubnými důkazy, vycházel pouze z obecných a abstraktních úvah.
- 116 Krom toho, co se týče argumentu, podle něhož by mohla být právní služba nucena hájit před soudem Unie legalitu rozhodnutí, ohledně něž vyjádřila záporné stanovisko, je třeba uvést, že jak tvrdí Švédské království, argument tak obecné povahy nemůže odůvodnit výjimku z transparentnosti stanovené nařízením č. 1049/2001 (výše uvedený rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, bod 65).
- 117 V projednávané věci byla totiž, jak bylo připomenuto v bodě 77 tohoto rozsudku, žádost MyTravel o přístup podána poté, co bylo rozhodnutí Airtours výše uvedeným rozsudkem Tribunálu Airtours v. Komise zrušeno, a poté, co uplynula lhůta pro podání kasačního opravného prostředku proti tomuto rozsudku. Za takovýchto okolností, jak v podstatě uvádí generální advokátka v bodě 96 svého stanoviska, se právní služba nemohla ocitnout v takové situaci, ba jakou poukazuje v předchozím bodě, jelikož již nebylo možné uvažovat o podání žaloby k soudům Unie týkající se legality tohoto rozhodnutí.
- 118 Co se konečně týče argumentu předneseného Spolkovou republikou Německo vycházejícího z výše uvedeného usnesení Donnici v. Parlament, postačí uvést, že skutečnosti, na jejichž základě bylo vydáno toto usnesení, se liší od skutečností projednávané věci. Jednak se totiž zmíněné usnesení netýkalo žádosti o přístup ve smyslu

nařízení č. 1049/2001, ale žádosti, aby bylo do spisu řízení před Soudním dvorem založeno stanovisko právní služby Parlamentu. Dále byla takováto žádost předložena v rámci sporu, jehož předmětem byla právě platnost rozhodnutí Parlamentu, kterého se týkalo toto stanovisko. V důsledku toho nemůže být zmíněné usnesení relevantní pro zdůvodnění legality dotčeného odepření přístupu ve vztahu k čl. 4 odst. 2 druhé odrážce nařízení č. 1049/2001.

- 119 Vzhledem k předchozímu je třeba vyhovět i druhému důvodu dovolávanému Švédským královstvím na podporu jeho kasačního opravného prostředku.

*K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení částí věty na konci odstavce 2 a odst. 3 druhého pododstavce článku 4 nařízení č. 1049/2001*

- 120 Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku vytýká Švédské království Tribunálu, že v projednávané věci nesprávně posoudil existenci převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího zpřístupnění dokumentů, třebaže by takovéto zpřístupnění s sebou přinášelo riziko ohrožení zájmů chráněných na základě čl. 4 odst. 2 druhé odrážky, respektive čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001.
- 121 Vzhledem k tomu, že prvnímu a druhému důvodu uplatňovaným Švédským královstvím na podporu jeho kasačního opravného prostředku Soudní dvůr vyhověl, není namístě zkoumat třetí důvod jeho kasačního opravného prostředku.

**K žalobě a vrácení věci Tribunálu**

- <sup>122</sup> Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě zrušení rozhodnutí Tribunálu sám vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.
- <sup>123</sup> V projednávané věci má Soudní dvůr k dispozici důkazy potřebné k tomu, aby s konečnou platností rozhodl o žalobním důvodu vycházejícím z porušení čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001, směřujícím proti oběma sporným rozhodnutím, a o žalobním důvodu vycházejícím z porušení odst. 2 druhé odrážky zmíněného článku, směřujícím proti druhému spornému rozhodnutí.
- <sup>124</sup> V tomto ohledu postačí uvést, že z důvodů uvedených v bodech 89, 98, 100 a 102 tohoto rozsudku Komise ve sporných rozhodnutích nepoužila správně výjimku týkající se ochrany rozhodovacího procesu tohoto orgánu. Rovněž vzhledem k důvodům uvedeným v bodech 113 až 117 tohoto rozsudku Komise nesprávně uplatnila výjimku týkající se ochrany právního poradenství.
- <sup>125</sup> Z toho plyne, že jednak musí být sporná rozhodnutí zrušena v rozsahu, v němž se opírají o čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec nařízení č. 1049/2001, a jednak musí být zrušeno druhé sporné rozhodnutí i v rozsahu, v němž se opírá o odstavec 2 druhou odrážku zmíněného článku.
- <sup>126</sup> Naopak Soudní dvůr není s to rozhodnout o důvodech dovolávaných skupinou MyTravel na podporu její žaloby, připomínaných v bodě 42 tohoto rozsudku, které směřují proti prvnímu spornému rozhodnutí a vycházejí z porušení čl. 4 odst. 2 druhé a třetí odrážky nařízení č. 1049/2001, ani o důvodech připomínaných v bodě 43 tohoto

rozsudku, které směřují proti druhému spornému rozhodnutí a týkají se výjimky ohledně ochrany cílů činnosti inspekce, vyšetřování a auditu, ve spojení s výjimkou ohledně ochrany rozhodovacího procesu.

<sup>127</sup> Jak totiž bylo uvedeno ve zmíněných bodech 42 a 43 a jak vyplývá z bodů 79 a 130 napadeného rozsudku, Tribunál tyto žalobní důvody nezkoumal.

<sup>128</sup> V důsledku toho je třeba vrátit věc Tribunálu, aby rozhodl o důvodech žaloby, kterou k němu podala MyTravel, ohledně nichž nerozhodl.

### **K nákladům řízení**

<sup>129</sup> Vzhledem k tomu, že se věc vrací zpět Tribunálu, je třeba rozhodnout o nákladech řízení souvisejících s tímto řízením o kasačním opravném prostředku později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) Bod 2 výroku rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 9. září 2008, MyTravel v. Komise (T-403/05), se zrušuje.**

- 2) Rozhodnutí Komise D(2005) 8461 ze dne 5. září 2005, kterým byla zamítnuta žádost MyTravel Group plc o poskytnutí přístupu k některým přípravným dokumentům Komise v oblasti kontroly spojování podniků, se zrušuje v rozsahu, v němž se opírá o čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.
- 3) Rozhodnutí Komise D(2005) 9763 ze dne 12. října 2005, jímž byla částečně zamítnuta žádost MyTravel Group plc o poskytnutí přístupu k některým přípravným dokumentům Komise v oblasti kontroly spojování podniků, se zrušuje v rozsahu, v němž se opírá o čl. 4 odst. 2 druhou odrážku a čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec nařízení č. 1049/2001.
- 4) Věc se vrací Tribunálu Evropské unie, aby rozhodl o důvodech žaloby, kterou k němu podala MyTravel Group plc, ohledně nichž nerozhodl.
- 5) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Podpisy.